

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
Κ. Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΑΥΤΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΞΟΧ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
Κ. ROSSEN PLEVNELIEV
(9 Νοεμβρίου 2015)

Ἐξοχώτατε,

Ἰδιαιτέραν χαρὰν αἰσθανόμεθα, διότι εὕρισκόμεθα καὶ πάλιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Βουλγαρίαν καὶ συναντώμεθα εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον μετὰ τῆς Ὑμετέρας ἐριτίμου Ἐξοχότητος, τοῦ ἀνωτάτου Πολιτειακοῦ Ἀρχοντος τῆς Χώρας, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ διαφύλαξις τῆς ἐνότητος τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ εὐλογημένου λαοῦ τῆς καὶ ἡ προστασία τῶν ἀπὸ πάσης σύγχρονου ἐπιβουλῆς, ὁποθενδήποτε προερχομένης.

Τὴν χαρὰν ἡμῶν ἐπαυξάνει ἡ κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας σημειωθείσα πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις τῆς Χώρας Σας, ὡς μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ ὡς αὐτοτελοῦς κρατικῆς ὀντότητος ἐντὸς τοῦ ἀσφαλοῦς τούτου διεθνοῦς θεσμοῦ.

Ἰδιαιτέρως, ὅμως, Ἐξοχώτατε, ἐξαίρομεν τὴν ἀπὸ αἰώνων ὑφισταμένην πνευματικὴν σχέσιν τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς τοπικῆς αὐτῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μετὰ τῆς ποδηγετησάσης τὸν λαόν Σας εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν Μητρὸς αὐτῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, βασιζομένην εἰς τὸν ἀμοιβαῖον ἐκατέρωθεν σεβασμὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν, τὴν ὁποίαν τρέφουν οἱ ἐκάστοτε Πατριάρχαι καὶ οἱ Ἀρχοντες τῆς Βουλγαρικῆς Πολιτείας, ἡ Ἱεραρχία, ὁ κλῆρος καὶ ὁ πιστὸς Ὁρθόδοξος Βουλγαρικὸς λαὸς πρὸς τὸν διοχιλιετῆ θεσμὸν τοῦτον τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ Πατριαρχεῖον μας.

Ἡ Βουλγαρία, Ἐξοχώτατε, λαμπρύνεται ἀπὸ ἐξαισίους Ναοῦς, ὅπως ὁ τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νιέφσκι, καταστολίζεται ἀπὸ τοῦ

νότου μέχρι τοῦ βορρᾶ μὲ περιφήμους ἱστορικὰς Τεράς Μονάς, ὅπως τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ρίλας, καὶ τῆς Παναγίας τοῦ Μπάτσκοβο, καὶ κοσμεῖται ὑπὸ ὑπερόχων πνευματικῶν μορφῶν καὶ Ἀγίων, ὅπως ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος Τυρνόβου καὶ οἱ πολυάριθμοι νεομάρτυρες μέχρι προσφάτως, οἱ ὅποιοι ἔδωσαν τὸ αἷμα των διὰ νὰ μείνῃ ἡ γῆ Σας αὕτη χριστιανικὴ καὶ ὀρθόδοξος.

Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας, μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ Βασιλείου, περὶ τὰ τέλη τοῦ 14ου αἰῶνος, ὁ λαὸς τῆς Χώρας Σας ὑπέστη τὰ πάνδεινα προκειμένου νὰ διατηρήσῃ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν αὐτοῦ. Εἶναι δὲ πραγματικὸν θαῦμα ὅτι, παρὰ τὰς διώξεις καὶ τὰς σφαγὰς, παρὰ τὰς βαρεῖας οἰκονομικὰς ἐπιπτώσεις τὰς ὁποίας ἐσήμαινε παλαιότερον τὸ γεγονὸς ὅτι «εἷς Βούλγαρος ἦτο χριστιανός», ὁ εὐλογημένος λαὸς σας ἔμεινε πιστὸς εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων του καὶ τὴν διεφύλαξε μὲ τόσας θυσίας καὶ ποταμοὺς αἱμάτων. Διεφύλαξε τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν του ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ κατὰ τὴν ὁδύνην τῶν προσφάτων κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμῶν, ἀμέσως μετὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον.

Καὶ σήμερον, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας, ὑπὸ τὴν συνετὴν καὶ δημιουργικὴν καὶ δραστηρίαν Πατριαρχίαν τοῦ παρόντος ἀδελφοῦ Μακαριωτάτου κυρίου Νεοφύτου, ἀναγεννᾶται ἀληθῶς ἐκ τῆς τέφρας καὶ ἀνανεοῦται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης αὐτῆς, ὁ δὲ λαὸς Σας ἀνακαλύπτει συνεχῶς τὰς ρίζας καὶ τὴν πνευματικότητά του, ἀναζητεῖ τὸν Θεὸν καὶ νοσταλγεῖ τὴν ἀλήθειάν Του, ἡ ὁποία μόνη τὸν ὁδηγεῖ εἰς τὴν εὐημερίαν.

Εἰς τὴν ἀναγεννητικὴν πνευματικὴν ταύτην πορείαν τῆς Χώρας Σας, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἡμετέρα Μετρίότης προσωπικῶς, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ σήμερον, εἴμεθα ἀείποτε, Ἐξοχώτατε, συνοδοιπόροι, καὶ χαίρομεν διότι Ὑμεῖς, ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ τῆς Χώρας, κατανοεῖτε τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ Σας εἰς τὰς πνευματικὰς ρίζας καὶ εἰς τὴν χριστιανικὴν παράδοσίν του καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔργου της, προκειμένου νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν προσπάθειαν αὐτῆς πρὸς ἐπανευαγγελισμόν τοῦ λαοῦ της διὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῆς Πατρίδος Σας.

Χαίρομεν, ἀκόμη, διὰ τὰ βήματα προόδου καὶ συνεργασίας, τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποιήθησαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην κατὰ τὸ διάστημα τῆς καρποφόρου θητείας Σας, ἐν ἑκ τῶν σημαντικωτέρων

δὲ εἶναι καὶ ἡ σύσφιγξις τῶν σχέσεων μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διὰ τῶν γενομένων ἐπισήμων ἐπισκέψεων καὶ τῆς συνεργασίας μας μετὰ τῆς Ἐξοχότητός Σας εἰς τὴν ἔδραν μας, εἰς τὸ Ἱερὸν Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, κατὰ τὰς ὁποίας συναντήσεις μας εἵχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσωμεν τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑποστήριξιν Σας πρὸς αὐτὸ καὶ τὰ ἱστορικῶς κατωχυρωμένα δίκαια καὶ προνόμια αὐτοῦ. Θὰ ἦτο παράλειψις δὲ νὰ μὴ ἀναφέρετο κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην καὶ ἡ λίαν ἐποικοδομητικὴ καὶ καρποφόρος εἰρηνικὴ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος, τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ Πατριάρχου Βουλγαρίας κυρίου Νεοφύτου, μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ κατάστασιν αὐτοῦ εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἐκκλησίας ἐν Βουλγαρίᾳ.

Τέλος, ἐπαινοῦμεν τὴν καλὴν καὶ ἐποικοδομητικὴν πορείαν καὶ παρουσίαν τῆς Χώρας Σας ἐντὸς τῆς εὐρυτέρας εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία συνέτεινε σημαντικῶς εἰς τὴν ἔξοδον ἀπὸ τῆς μονώσεως καὶ μονολιθικότητος καὶ διηύρυνε τοὺς ὀρίζοντας αὐτῆς εἰς πολλὰ ἐπίπεδα τοῦ παγκοσμίου γίγνεσθαι καὶ τῶν γενικωτέρων ἐξελίξεων τῆς τε περιοχῆς τῶν Βαλκανίων καὶ εὐρύτερον.

Λέγοντες ἐν καυχῇσει καὶ πεποίθῃσει ταῦτα πάντα ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐπιλαμβανόμεθα τῆς καλῆς ταύτης εὐκαιρίας τῆς ἐπανασυναντήσεως ἡμῶν, ἐντὸς τοῦ δημιουργηθέντος ἀπὸ μακροῦ μεταξὺ ἡμῶν κλίματος ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, φιλίας καὶ εἰλικρινείας, πρὸς ἐπισήμανσιν, ὅτι ἰδιαίτερος θὰ συνέβαλλε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τόσον τῆς προόδου καὶ πορείας τῆς Πατρίδος Σας ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ὅσον καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ αὐτῆς μετὰ τοῦ λοιποῦ Ὁρθοδόξου κόσμου, καὶ ἀσφαλῶς καὶ πρωτίστως μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ ἐπιστροφή τῶν εἰς καιροὺς πολέμων καὶ ἀκαταστασιῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ἀφαιρεθέντων ἱερῶν λειτουργικῶν κειμηλίων καὶ σκευῶν εἰς τὰς φυσικὰς δικαιοῦχους αὐτῶν Ἱερὰς Μητροπόλεις καὶ Ἱερὰς Μονὰς τῆς Βορείου Ἑλλάδος, καὶ συγκεκριμένως τῶν Σερρῶν, τῆς Ξάνθης καὶ τῆς Δράμας. Ἰδιαίτερος παρακαλοῦμεν διὰ τὰ ἱερὰ κειμήλια ἐκ τῶν Ἱερῶν καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν Παναγίας Εἰκοσιφοίνισσης Παγγαίου καὶ Τιμίου Προδρόμου Σερρῶν καὶ ἄλλων, τὰ ὁποῖα ἀτυχῶς ἀφηρηπάγησαν καὶ δὲν εὐρίσκονται εἰς λειτουργικὴν χρῆσιν εἰς τοὺς φυσικοὺς καὶ δικαιοῦχους χώρους των, ὅπερ ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ ἁμαρτίαν ἐνώπιον

Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Πιστεύομεν ὅτι ἡ κοινὴ μερίμνη τῆς Βουλγαρικῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, ὀριστικὴ ἐπούλωσις τοῦ βαρέος τούτου τραύματος, τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς, παρὰ τὰς γενομένας ἄχρι τοῦδε προσπαθείας, παραμένει εἰσέτι ἀνοικτόν, θὰ ἀπετέλει ἱστορικὸν σταθμὸν τῆς Προεδρικῆς Θητείας Σας καὶ θὰ ἡνοιγε μίαν νέαν χρυσὴν σελίδα εἰς τὰς σχέσεις τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῶν γειτόνων της Ὁρθοδόξων Λαῶν καὶ μετὰ τῆς Ἡνωμένης Εὐρώπης, μαρτυροῦσα εὐγλώττως τὴν προσήλωσίν της εἰς τὰ διεθνῶς ἐν προκειμένῳ θεσπισθέντα καὶ ἰσχύοντα. Μία τοιαύτη ἐνέργεια, ὡς ἡ ἐπαινετέα ἀνάλογος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἱστορίας τοῦ Παϊσίου πρὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζωγράφου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, θὰ ἐπεβεβαίωνεν ἐμπράκτως τὴν κοινὴν συμπόρευσιν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Οἰκουμένης.

Μὲ τὰς συγχαρητηρίους ταύτας προσρήσεις καὶ προσευχὰς ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἀπὸ Θεοῦ ἐνισχύσεως τῆς Ὑμετέρας φίλης Ἐξοχότητος, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἐπαναλαμβανομένην συγκεκριμένην παρὰ κλησιν, περὶ τῆς ὁποίας συνεζητήσαμεν καὶ μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου ἀδελφοῦ Πατριάρχου κυρίου Νεοφύτου κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, εὐλογοῦμεν Ὑμᾶς καὶ τὸ πολὺπλευρον ἔργον Σας καὶ Σᾶς καταστέφομεν διὰ τῶν ἐνθέρμων εὐλογιῶν τῆς Μητρὸς σας Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἡμετέρων Πατριαρχικῶν εὐχῶν ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εὐλογῇ, φωτίζη καὶ σκέπη Ὑμᾶς καὶ τὸν λαόν Σας, ὥστε ἡ Χώρα Σας νὰ πορεύηται ἐν εἰρήνῃ, εὐημερίᾳ, ἐνότητι καὶ ὁμονοίᾳ. Ἀμήν.

Ἐξοχώτατε, Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.